

Către:

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor - Direcția Biodiversitate

Referitor la: proiectul de Ordin pentru modificarea art. 89 din Instrucțiunile pentru evaluarea efectivelor unor specii de faună cinegetică admise la vânătoare și pentru reglementarea modului de stabilire a cotelor de recoltă pentru acestea, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2847/2022

PUNCT DE VEDERE, PROPUNERI ȘI OBSERVAȚII

Analizând proiectul de act normativ supus consultării publice și referatul de aprobare aferent, consider că, în esență, inițiativa legislativă este oportună și necesară, întrucât urmărește adaptarea mecanismului de stabilire a cotelor de recoltă la realitățile existente în teren și la necesitatea unui management cinegetic flexibil, eficient și adaptativ.

Apreciez necesitatea modificării art. 89 inclusiv în contextul:

- dinamicii efectivelor unor specii de interes cinegetic;
- prevenirii și limitării pagubelor;
- gestionării riscurilor epidemiologice;
- particularităților locale ale fondurilor cinegetice;
- necesității corelării mecanismului de stabilire a cotelor cu situațiile concrete din teren.

Cu toate acestea, consider că forma propusă pentru art. 89 alin. (2) poate genera dificultăți de aplicare și interpretări excesiv de restrictive, prin raportarea predominantă la criteriul realizării integrale a cotelor aprobate anterior.

În practică, gradul de realizare a cotelor nu reprezintă întotdeauna un indicator direct și exclusiv al nivelului efectivelor existente în teren, acesta fiind influențat și de factori independenți de evaluarea biologică a speciei.

Realizarea cotei de recoltă depinde inclusiv de:

- numărul acțiunilor de vânătoare organizate;
- condițiile meteorologice;
- accesibilitatea terenului;
- configurația habitatului;
- mobilitatea și comportamentul speciei;
- participarea efectivă a vânătorilor;
- eficiența și reușita partidelor de vânătoare;
- resursele logistice disponibile și alți factori independenți de voința și obiectivele gestionarului.

Gestionarul fondului cinegetic are atribuții de organizare și administrare a activităților cinegetice, însă recoltarea efectivă este realizată de către vânători, iar rezultatul concret al acțiunilor de vânătoare depinde în mod semnificativ și de alți factori nu doar densitatea/bonitatea speciei.

Eficiența partidelor de vânătoare poate varia considerabil în funcție de experiența, pregătirea și nivelul de îndemânare al participanților, de capacitatea de coordonare a acțiunilor colective, precum și de particularitățile comportamentale ale speciei vizate. În cazul unor specii cu mobilitate ridicată, comportament prudent sau adaptabilitate crescută, existența unor efective semnificative nu conduce în mod automat la realizarea integrală a cotelor aprobate.

În aceste condiții, consider că neatingerea integrală a cotelor aprobate anterior nu poate constitui, în mod absolut, un argument suficient pentru limitarea posibilității aprobării unor cote majorate,

în măsura în care evaluările efectuate în teren indică existența unor efective care justifică o astfel de măsură.

Din perspectivă ecologică și a managementului durabil al faunei cinegetice, neîndeplinirea integrală a cotelor aprobate nu trebuie interpretată automat exclusiv ca o consecință a inexistenței efectivelor evaluate în teren. În anumite situații, menținerea în teren a unor exemplare nerecoltate poate contribui la menținerea sau chiar la creșterea efectivelor speciei, în special în cazul speciilor cu potențial reproductiv ridicat sau cu o capacitate mare de adaptare și dispersie.

Consider, totodată, că raportarea rigidă și exclusivă la realizarea integrală a cotelor aprobate ca indicator al unui management cinegetic corespunzător poate conduce la concluzii eronate, în special prin raportare la principiile conservării și gestionării durabile a speciilor de faună cinegetică.

Managementul cinegetic presupune o analiză permanentă și adaptativă a situației existente în teren, întrucât între momentul evaluării efectivelor și perioada efectivă de recoltare pot interveni modificări semnificative generate de factori de mediu, condiții climatice, migrația exemplarelor, disponibilitatea resurselor trofice sau alte elemente care influențează dinamica populațiilor de faună cinegetică.

În acest context, consider că gestionarul fondului cinegetic, în calitatea sa de entitate responsabilă de monitorizarea permanentă a efectivelor și a evoluției acestora, trebuie să dispună de posibilitatea unei gestionări adaptive a recoltelor, inclusiv prin aprecierea necesității realizării integrale sau parțiale a cotelor aprobate, în funcție de realitatea biologică existentă la momentul desfășurării activităților de vânătoare.

Totodată, consider că instituirea unui criteriu rigid și implicit sancționatoriu privind realizarea integrală a cotelor aprobate poate afecta exercitarea efectivă a atribuțiilor de gestionare a fondului cinegetic și capacitatea gestionarului de a adapta măsurile de management la realitatea biologică existentă în teren.

În măsura în care neîndeplinirea integrală a cotelor este tratată automat ca un indicator negativ sau ca o condiție care limitează posibilitatea formulării unor propuneri ulterioare, există riscul orientării activității cinegetice către realizarea formală și integrală a cotelor aprobate, chiar și în situații în care evoluția efectivelor din teren ar impune o abordare prudentă sau adaptată.

O asemenea abordare poate conduce, în mod indirect, la presiuni de supraexploatare a resursei cinegetice și la diminuarea capacității gestionarului fondului cinegetic de a aplica măsuri de management adaptativ, fundamentate pe observațiile și datele concrete existente în teren la momentul desfășurării activităților de vânătoare.

În consecință, simpla neatingere/neîndeplinire a cotei aprobate nu poate constitui, în sine, dovada absolută a inexistenței unor efective care să justifice stabilirea unor cote majorate în perioada următoare.

De asemenea, apreciez că formularea propusă pentru alin. (2) ridică anumite probleme de tehnică legislativă și previzibilitate normativă.

Astfel, expresia: „*dacă în ultimii 5 ani au realizat integral cotele de recoltă aprobate*” nu precizează în mod suficient:

- dacă realizarea integrală trebuie îndeplinită pentru fiecare an în parte;

- dacă analiza se realizează pe fiecare specie sau pe întreg fondul cinegetic;
- dacă este avută în vedere o realizare integrală strictă sau un anumit prag de toleranță.

În lipsa unor precizări suplimentare, textul poate conduce la interpretări neunitare și la aplicarea disproporționată a normei, inclusiv în situații în care diferențele dintre cota aprobată și cea realizată sunt minore și ne semnificative din punct de vedere biologic.

Totodată, formularea: „*pot propune cote de recoltă mai mari*” este una foarte largă și nu stabilește criterii suficiente privind proporționalitatea majorării sau modalitatea de fundamentare a acesteia.

Consider oportun ca textul să prevadă în mod expres că propunerile de cote majorate trebuie justificate prin evaluările efectuate în teren și prin documente de fundamentare întocmite de gestionar, pentru asigurarea unei aplicări unitare și transparente.

În același timp, apreciez că gradul de realizare a cotelor aprobate anterior trebuie să constituie un element orientativ în analiza propunerilor formulate, fără a reprezenta însă o condiție exclusivă sau absolută.

În ceea ce privește alin. (3), consider că formularea propusă: „*Prevederile alin. (2) se aplică speciilor de faună care nu produc pagube*” poate genera dificultăți de interpretare, întrucât nu rezultă cu suficientă claritate dacă textul instituie o limitare, o excepție sau o categorie distinctă de situații.

Totodată, formularea pare dificil de corelat cu scopul expus în referatul de aprobare, care justifică flexibilizarea mecanismului de stabilire a cotelor tocmai prin necesitatea prevenirii pagubelor și gestionării riscurilor epidemiologice.

Pentru claritate și previzibilitate normativă, consider oportună reformularea textului astfel:

„Pentru speciile care produc pagube sau pentru care se impun măsuri de prevenire și combatere a epizootiilor, propunerile de cote pot fi analizate și independent de gradul de realizare a cotelor aprobate anterior.”

Având în vedere cele expuse, propun reformularea art. 89 alin. (2), astfel:

„Gestionarii fondurilor cinegetice pot propune cote de recoltă mai mari decât cele aprobate în perioada de vânătoare anterioară, rezultate în urma aplicării modelelor de calcul prevăzute la art. 83, art. 85 și art. 87, dacă acestea sunt justificate de evoluția efectivelor evaluate în teren, de necesitatea managementului durabil al speciei, precum și de prevenirea producerii de pagube ori a riscurilor epidemiologice.

Gradul de realizare a cotelor aprobate anterior constituie un element orientativ în analiza propunerilor formulate și se analizează în corelare cu factorii biologici, tehnici, organizatorici și circumstanțiali care au influențat realizarea acestora.”

Consider că o asemenea abordare ar permite o analiză mai apropiată de realitățile existente în teren și ar contribui la aplicarea unor măsuri de management cinegetic fundamentate atât biologic, cât și practic, în concordanță cu principiile gestionării durabile și adaptive a faunei de interes cinegetic.

Cu considerație,

Bobic Alin Victor